

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Sommernatsleg

Citation: Rode, Helge: "Sommernatsleg", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 68.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_08-shoot-workid57500/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Den stille Have

SOMMERNATSLEG

(AF „SHAKESPEARE“)

SOLEN runder nu sin Højtidskurve,
ser til Danmark, mild og moderødm.
Under Sang af Lærker og af Spurve
fejrer vi vor Sjæls Skærsommerdrøm.

Duggen vipper paa de høje Stilke,
triller mellem Græs og friske Straa,
og den spejler Himmeldybets Silke
gyldentstraalende og sommerblaa.

Blomsterne er kommen, de forfløjne.
Ingen fandt dem, da vi fejred Jul.
Men nu smiler de med skælmske Øjne:
vi er Alfer, som har leget Skjul.

Og de ringler med de fine Klokker,
svinger deres sarte Offerkar,
ringer, svinger Røgelsen og lokker
alle Jordens sommergale Par.

Solen gaar paa Sundet, saa det glitrer,
men ved Aften lister den saa tyst
og Skærsommernattens Hjerte sitrer,
glad og bange. — Hvem har gjort det lyst?

Nattergalen i de friske Skove
fløjter Solmusik ved Midnatstid,
og Skærsommernattens klare Love
gør vor Blidhed vild, vor Vildskab blid.

Solen leger, at den røver Skatten,
Nattemørkets Fløj! fra Skov og Eng,
og den leger Røver hele Natten,
ingen Magt kan tvinge den i Seng.

Staar den der bag Træet? — Nej, nu flyr den.
Den har Kendskab til en velskjult Vej.
Men før vi ved Ordet af det, gryr den.
Solen siger: Bøh! — Nu tar jeg dig.